

Чудното зърно.

(Приказка по Толстой).

Веднажъ дѣцата намѣрили въ една вадичка едно голѣмо зърно. Единъ човѣкъ го взелъ отъ дѣцата и го занесълъ на царя.

Царьтъ свикалъ ученитъ хора отъ царството си и имъ заповѣдалъ да узнаятъ дали туй е яйце или е житно зърно. Но тѣ не могли да познаятъ.

То лежало на прозореца. Дошла една кокошка, клѣвнала го и пробила му дупчица. Чакъ тогава познали, че това е житно зърно.

Царьтъ се очудилъ и заповѣдалъ на ученитъ да узнаятъ, кждѣ расте такава жито. Тѣ чели по книгитѣ, ходили, търсили, но не намѣрили. „Царю, нищо не пише по тая работа въ нашитѣ книги. Трѣбва да се питатъ селенитѣ; може нѣкой да е чувалъ отъ баща и майка, дѣ се е сѣло такава жито“, казали тѣ.

Царьтъ заповѣдалъ да доведатъ при него единъ старъ селенинъ. И довели му единъ